

Ecila Trofeet

«En fantastisk historie»

Skrevet av J. Brobakke etter notat av april 2011 fra samtaler med S. E. Haug

Oppdatert høsten 2024 etter innspill og samtaler med B. Ytreland, Sidsel Hay Wold, Eva Mette Hay og Ole Østlund

«Ecila Trofeet» er utstilt i TSF's Premiesamling i Klubbhuset på Skansen, Trondheim

Bakgrunn

Dette trofeet har "levd" i Trondhjems Seilforening i 70 år.

I løpet av alle disse årene har mye av den historiske bakgrunnen gått tapt for de fleste av dagens seilere. Jeg har forsøkt å samle trådene og hentet informasjon om dette hos den eldste generasjon seilere og andre som var aktive på 1950 tallet.

Svein Erik Haug, Æresmedlem og TSF nestor samt formann (1963 – 1965), kjente giveren og bakgrunnen godt, og har bidratt med grunnleggende informasjon.

Jeg har videre hatt mange samtaler med Sidsel Hay Wold og mottatt vesentlig ny informasjon fra Eva Mette Hay som begge tilbragte somrene på 50-60 tallet på familiens landsted «Hayti» på Tautra.

Jeg har videre orientert meg med Ole Østlund som kjenner persongalleriet og historiene svært godt fra sin samtid på Tautra.

HISTORIEN

«Ecila Trofeet» ble gitt til TSF i 1957 av familien Brittain bestående av C.V. Brittain, Alice Brittain og barna Norman, Gay, Manon og George.

«MY Ecila» besøkte Tautra i Trondheimsfjorden regelmessige fra 1954 i ca 10 år fremover.

V.C. Brittain hadde stor interesse for Norge og norske fjorder. Etter besøk i fjordene på Vestlandet i

1954 endte «MY Ecila» med familien Brittain opp på Tautra for første gang. Etter dette ble det årlige turer til Norge hvor «MY Ecila» dro innom flere fjorder for til slutt å ankre opp på Tautra.

«MY Ecila» på 82 fot var registrert i Royal Northern Irish Yachtclub, Belfast i årene 1954 til 1957

Eva Mette Hay husker at det var et flott syn å se «MY Ecila» komme inn og ankre opp på «Svaet» ved Tautra. «MY Ecila» var en elegant og uvanlig stor yacht med skipper V.C. Brittain og mannskap.

Casper Hay, seiler og Keiser på Cuba samt hytteeier på Tautra + laksefisker (mer om det senere) var snart ute med robåten for å slå av en prat. Det viste seg at familien Brittain var lette å få kontakt med så Casper Hay inviterte dem på land.

På Hayfamiliens landsted «Hayti» ble familien Brittain hyppige gjester. Casper Hay introduserte Brittain for «Keiseren av Cuba». Dette ble et nært og morsomt vennskap ikke bare for familien Hay, men også for sommergjester som bodde på «Cuba» som på den tiden ble drevet som sommerpensjonat. Brittains var utadvendte folk og inviterte alle sommergjester ombord i «MY Ecila».

Casper Hay som var slukfabrikant, inviterte Brittain med på laksefiske på laksevaldet sitt på Løberg Gård i Gaula. Casper Hay og Brittains fikk et langt og varmt vennskap.

Som en morsomhet kan det også nevnes at Mr Brittain inviterte Casper Hay til å bo sammen i en gamle som samer en vinter. Casper Hay takket pent nei til invitasjonen.

Brittains trivdes øyensynlig svært godt på Tautra, for de ble værende helt til Glohanetinget i slutten av august hvor C.V. Brittain ble utnevnt til «Den Britiske Dronningens Representant» ved Keiser Caspar Quintibus's Hoff på Glohanetinget i 1955.

Odd H. Toft TSF seiler, svoger til Casper Hay, deltok i mange år i Regattakomiteen. Han fotograferte flere av seilasene på 1950 og -60 tallet med sitt 8 mm filmkamera. Det gjorde han også på det Glohanetinget hvor «Ecila Trofeet» ble overrakt. Filmen er nå funnet og søkes digitalisert.

MY Ecila, ukjent fotograf. Dette bildet prydet veggen på Cuba i mange år.

Det er verd å nevne her at «Ecila»'s besøk var såpass spesielt at Adresseavisen den 3 august 1955 hadde et oppslag over 3 spalter med bilder av båten og familien.

Faksimile fra Adresseavisen.

ag 2. august 1955

IRSK lyst- lag seiler velger Norge i år som i fjor

**Foretrekker Nord-
sjøen og Atlanter-
havet for Frankrike
og Spania**

Øverst sees den vakre motor-yachten «Ecila» av Belfast ved kai 12 i går, og på nederste bilde er eieren, company director G. V. C. Brittain, med familie samlet i salongen. Unge Norman på pappas fang og søsteren Gay peker nøyaktig ut på kartet hvor i verden de nå befinner seg, mens storesøster Manon allerede er så stor at hun foretrekker å posere litt for fotografen.

Vi nordmenn setter pris på vakre båter, og den 82 fot lange yachten «Ecila» RNIYC — det står for den kongelige nord-irske yacht-klubb — som i går la til vei kai 12 skulle tilfredsstillende alle krav i den retning. Eieren, company director G. V. C. Brittain, sier det er annet år på rad han besøker Norge og Trondheim. Ferden har i år gått fra Ulster over Færøene til Ålesund og Morebyene hit hvor «Ecila» blir liggende noen dager for å vente på familiens eldste sønn som skal slutte seg til foreldrene

Frankrike og Spania. Jeg har i flere år krysset ved øyene nord for Irland og Skottland, og nå kombinerer vi det altså for annen gang med en tur langs den norske kyst.

Høytidelighet på Trondheim postkontor.

Lørdag middag var det en liten høytidelighet på postkontorets budsal idet budformann Johan Sandvig sluttet etter nesten 50 års samvittighetsfullt virke. I nærvær av distriktssjef Zakariassen og alle Sandvigs kolleger rettet varaformannen i Trondheim krets av Norsk Postforbund Rolf Skaugvold en hjertelig takk til herr Sandvig for hans arbeide i foreningen hvor han i mange år har vært formann. Dessuten har han vært medlem av forbundets styre. Han har også fått Norsk Postmannsforbunds gullmerke for sin innsats likesom han forleden fikk Kongens fortjentsmedalje. Herr Skaugvold omtalte også Sandvig

tere som er naive nok til å la seg orientere av «Programbladet», er at de som stuller og steller med dette vårt eneste «fagblad» faktisk ikke selv lytter på de utenlandske frekvenser de får leserne lurt til å lytte på! Etter å ha trålet hele landet på kryss og tvers i løpet av en rekke år kan jeg på ære og samvitighet bevidne at en hel del av de stasjoner Programbladet opererer med nok eksisterer. Det kjedelige er bare at de ikke rekker frem til Norge. Dette gjelder bl. a. Radio München på 375 meter. Radio Moskvas sendetjeneste til Skandinavia holder nemlig til på nøyaktig samme frekvens og tar fullstendig knekken på München. Slikt burde Programbladet selv være klar over — uten å lytte, dersom de ikke gidder det. (Og det gidder de ikke). For Radio Moskvas bølgeledder gjengis i Programbladet for hver eneste dag året rundt.

Hvorfor roper forresten ikke

Brittains returnerte senere, men da med en ny og litt mindre tre-yacht med navn «Gay Manon» etter sine døtre. Denne har vi ikke funnet bilder eller tegninger av.

BRITTAİN'S BAKGRUNN

Det har vært vanskelig å finne informasjon om Brittain's bakgrunn og videre karriere.

Antagelig var han sjef for Morris bilfabrikkene i Belfast, som opprinnelig var karosseri byggeren Lincoln & Noland Ltd som senere ble kjøpt opp av Morris.

Denne fabrikk var nok et forsøk fra regjeringen i London på å tilføre arbeidsplasser til «provinsen» i nord - Irland. Morris var på dette tidspunkt den største bilprodusenten i England med en markedsandel på over 50%.

En morsom tilleggshistorie er at Brittain's ene sønn George forelsket seg på Tautra i Karen Margrete Boldersløw Kvernø som var datter av Tormod Boldersløw Kvernø som var seiler og sentral i TSF i denne perioden. Det unge paret giftet seg i Trondheim og slo seg ned i Hollywood utenfor Belfast. De fikk 2 barn. Det er ikke kjent om de senere har opprettholdt kontakten med TSF og Trondheim.

Statuttene for Ecila Trofeet

Det er blitt fremholdt at «Ecila Trofeet» skulle være «til seilSPORTENS fremme».

Siden det ikke lenger finnes noen formelle statutter om hvem som skal dele den ut, og etter hvilke kriterier, er dette gått i glemmeboken.

Det er videre blitt fremholdt at «Ecila Trofeet» var tiltenkt som et evigvarende trofe som en påskjønnelse til den i TSF som har gjort en ekstraordinær innsats for foreningen utover det rent sportslige. Altså. administrativt, representativt eller på annen måte.

Alle som mottok Ecila Trofeet som en slags «vandrePOKAL» fikk sitt navn inngravert på trofeet.

De fikk i tillegg også en miniutgave av skipsKLOKKEN (senere en liten sølvbjelle) med inngravert navn til evig odel og eie. Et eksemplar av en slik bjelle er utstilt i Premiesamlingen.

Johan Brobakke laget, i sin formannstid 1980-1982, statutter for alle TSF's vandrepokaler. Disse er ennå ikke gjenfunnet i TSF's arkiver.

Nedenfor informasjon er notater fra JB's private arkiv;

«Styret innstiller og avgjør hvem som skal få pokalen. Alle medlemmer har forslagsrett.

Styrets formann er ansvarlig for utdeling, gravering samt å holde orden på hvem som til enhver tid har pokalen. Den kan utdeles årlig, men styret avgjør om det er nye verdige mottagere. Mottageren beholder pokalen inntil den skal deles ut på ny. Utdeling foregår på TSF's årsmøte eller annen anledning om styret bestemmer. Styret bekoster inngravering av mottagers navn og årstallet».

Restaurering

Ecilia Trofeet hadde vært ute av sirkulasjon en periode tidlig på 2000 tallet og hele overflaten var gravert fullt ut.

Etter initiativ fra Johan Brobakke ble det besluttet å ruste den opp. Styret den gang, ved formann Einar Sveian, stilte et mindre pengebeløp til disposisjon. Keiser Haraldus 7 og Det Vise Råd ble kontaktet. Keiseren donerte ca 1 kubikkfot av sitt edleste Hounduras mahognivirke fra Det Vise Raad's lager av truede, edle treslag.

Denne klossen ble behørig designet som en utvidet sokkel og bearbeidet slik at den nå fremstår, og kjærlig håndpusset og påført utallige lag blank Ravilakk av Johan Brobakke.

Gullsmed Morken laget og monterte 4 plater på den nye sokkelen for fremtidig navnegraveringer.

«Ecila Trofeet» ble gjenfunnet våren 2024 og tilbakelevert av Øivind Pedersen etter at etterlysningen fra TSF's Utsmykkingskomite for det nye klubbhuset ved Bjørn Ytreland og Johan Brobakke hadde satt i gang ryktebørsen og på Facebook.

«Ecila Trofeet» ble vedtatt tatt ut av sirkulasjon for historisk sikring av TSF styret 6.juni 2024.

«Ecila Trofeet» står nå utstilt i TSF's Premiesamling i klubbhuset på Skansen.